

Радул литва навън.

Калоян

- Сбогом, стопанке. Вземи това.

Той и подава златица.

Петруна

- Господ здраве да ти дава, болярино. Ще има с какво да си платим на побирчията.

Радул

Калоян излиза. Петруна стъква огъня. Бръща се Радул.

- Чуден човек! Като му показах манастирската пътека, хвана ме за ръката и ме ^{по}пита: "Какъв искаш да станеш"? ✓

Петруна

- А ти какво му рече?

Радул

- "Стотник - рекох - за да имам копие и щит!"

Петруна

- Що му не рече да ти даде и кон, бе?

Радул

- Рекох му. "А може би искаш и стратор на конницата ми?"

- Искам - рекох - и стратор.

Петруна

- А той?

Радул

- Все се смееше.

Петруна изведнъж плесва с ръце.

Петруна

- Той!... Той ще е бил!...

Радул

- Кой?

Петруна

- Царят!... Цар Калиянчо!... ✓

Всцена

Търновград. Царевец. Чардак в палата.

Калоян и княз Йоан-Асен гледат към града.

Бързо влиза Белота. *Развълнуван.*

Белота

Взи гаха
- Господарю, един находник, *царското ти!* ✓

Калоян

- Откъде?

Белота

- От Долна земя.

Йоан-Асен

- Нека първом го претърсят за скрито оръжие.

Белота

- Претърсен е. Носеше само това писмо.

Калоян

- Кой го праща?